

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 817/2022

27.09.2022. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Татјане Вуковић, Светлане Томић Јокић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 2) у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Слободана Петковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови К 257/19 од 09.11.2021. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1048/21 од 11.04.2022. године, у седници већа одржаној дана 27.09.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, као основан, па се у односу на окривљеног АА, а по службеној дужности и у односу на окривљене ББ и ВВ, **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Основног суда у Старој Пазови К 257/19 од 09.11.2021. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1048/21 од 11.04.2022. године, тако што Врховни касациони суд окривљеног АА, окривљеног ББ и окривљеног ВВ, са личним подацима као у списима предмета, на основу члана 423. тачка 1) Законика о кривичном поступку

ОСЛОБАЂА ОД ОПТУЖБЕ

да су:

у временском периоду од јануара месеца 2011. године до 19.10.2011. године, у ..., у насељу ..., на десној обали реке Дунав, способни да схвате значај свог дела и да управљају својим поступцима, свесни свог дела и хтели његово извршење, у групи, у намери да себи прибаве противправну имовинску корист, одузели туђу покретну ствар, на тај начин што су у три наврата одлазили до црпне станице, власништво АД „ГГ“ из Инђије и из унутрашњости исте, са два електромотора, одузели и противправно присвојили 36 кг бакарних жица у вредности од 24.264,00 динара и 10,8 кг алуминијумских жица у вредности од 1.825,00 динара, све у укупној вредности од 26.089,00 динара, при чему су били свесни да је њихово дело забрањено, на који начин су вођени јединственим умишљајем прибавили себи противправну имовинску корист у укупном износу од 26.089,00 динара,

чиме би извршили продужено кривично дело тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 2) у вези члана 61. Кривичног законика.

Трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Оштећена ДОО „ГГ“ се ради остваривања имовинскоправног захтева упућује на парнични поступак.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови К 257/19 од 09.11.2021. године, окривљени АА, ББ и ВВ, оглашени су кривим због продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 2) у вези члана 61. КЗ, па су им изречене условне осуде тако што су утврђене казне затвора у трајању од по једне године и истовремено одређено да се ове казне неће извршити уколико окривљени у року од две године од правноснажности пресуде не учине ново кривично дело, те је истовремено одређено да ће се окривљеном ВВ, уколико условна осуда буде опозвана, у изречену казну затвора урачунати време које је провео у притвору од 26.02.2020. године до 27.02.2020. године и од 07.01.2021. године до 22.01.2021. године. На основу члана 258. став 1. и став 4. ЗКП, оштећеној ДОО „ГГ“ из Инђије је делимично досуђен имовинскоправни захтев, па су окривљени обавезани да у року од 15 дана од правноснажности пресуде и под претњом принудног извршења оштећеној солидарно исплате износ од 26.089,00 динара, док се оштећена за износ преко досуђеног упућује на парницу. Истом пресудом је одлучено да трошкови кривичног поступка падају на терет окривљених у смислу члана 264. став 1. ЗКП, те је одређено да ће суд висину истих утврдити посебним решењем у смислу члана 262. став 2. ЗКП.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1408/21 од 11.04.2022. године, одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљених АА, ББ и ВВ, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Слободан Петковић, због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине у целини или делимично првостепену одлуку и одлуку донету у поступку по редовном правном леку или само одлуку донету у поступку по редовном правном леку и предмет врати и на поновно суђење првостепеном или другостепеном суду, с тим да нареди да се нови поступак одржи пред потпуно измењеним већем или да побијане правноснажне пресуде преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је основан.

Указујући на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости истиче да је оптужним актом надлежног јавног тужиоца окривљенима стављено на терет извршење продуженог кривичног дела тешка крађа у саставу групе, а да се притом у опису радње извршења кривичног дела датом у диспозитиву оптужног акта само једном речју означава да се ради о групи, без навођења околности из члана 112. тачка 22. КЗ, које одређују појам групе као квалификаторне околности предметног кривичног дела – да се ради о најмање три лица повезаних ради трајног или повремениг вршења кривичних дела, која не мора да има дефинисане улоге својих чланова, континуитет чланства или развијену структуру, као и субјективних обележја групе, која се огледају у томе да је сваки њен припадник био свестан да је члан групе за вршење кривичних дела. Првостепени суд је, према ставу одбране, прихватио наведени диспозитив оптужног акта, чиме је учинио повреду кривичног закона, док другостепени суд није дао разлоге због чега није прихватио жалбене наводе браниоца окривљеног, којима је указивано на наведену повреду закона.

Врховни касациони суд налази да се основано захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА указује да је побијаним пресудама повређен закон из члана 439. тачка 1) ЗКП на штету окривљеног јер чињенични опис дела у изреци пресуде не садржи законска обележја продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 2) ЗКП, у вези члана 61. КЗ.

Из списка предмета произлази да су правноснажном пресудом Основног суда у Старој Пазови К 257/19 од 09.11.2021. године, која је потврђена пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1068/21 од 11.04.2022. године, окривљени АА, ББ и ВВ, оглашени кривим што су у временском периоду од јануара месеца 2011. године до 19.10.2011. године, у ... у насељу ... на десној обали реке Дунав, способни да схвате значај свог дела и да управљају својим поступцима, свесни свог дела и хтели његово извршење, у групи, у намери да себи прибаве противправну имовинску корист, одузели туђу покретну ствар, на тај начин што су у три наврата одлазили до црпне станице, власништво АД „ГГ“ из Инђије и из унутрашњости исте, са два електромотора, одузели и противправно присвојили 36 кг бакарних жица у вредности од 24.264,00 динара и 10,8 кг алуминијумских жица у вредности од 1.825,00 динара, све у укупној вредности од 26.089,00 динара, при чему су били свесни да је њихово дело забрањено, на који начин су вођени јединственим умишљајем прибавили себи противправну имовинску корист у укупном износу од 26.089,00 динара. Наведене кривичноправне радње окривљених су правно квалификоване као продужено кривично дело тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 2) у вези члана 61. КЗ, за које су окривљени АА, ББ и ВВ, оглашени кривим побијаном правноснажном пресудом.

Одредбом члана 204. став 1. тачка 2) КЗ, прописано је да ће се учинилац дела крађе (члан 203), казнити затвором од једне до осам година, ако је крађа извршена од стране групе.

Појам групе одређен је у члану 112. став 22. КЗ, као „најмање три лица повезаних ради трајног или повременог вршења кривичних дела која не мора да има дефинисане улоге својих чланова, континуитет чланства или развијену структуру.

Полазећи од наведеног, у конкретном случају од елемената групе као квалификаторне околности предметног кривичног дела, из чињеничног описа радње извршења кривичног дела у изреци првостепене пресуде, једино произлази да је кривично дело извршено од стране три лица у саставу групе, док су у потпуности изостали сви елементи групе прописани чланом 112. став 22. КЗ. Наиме, изостало је не само њихово формално навођење него и чињенични опис из кога произлази да су наведени извршиоци повезани ради да ли трајног или повременог вршења кривичних дела и којих, са или без дефинисаних улога својих чланова, континуитета чланства или развијене структуре. С тим у вези, по налажењу Врховног касационог суда, када је реч о кривичном делу извршеном у квалификованом облику, та квалификаторна околност мора бити потпуно чињенично одређена у опису дела у изреци, да би из таквог описа проистекла и наведена правна квалификација дела. Наиме, у конкретном случају није било довољно навести да су три извршиоца, што јесте један од елемената појма „групе“, кривично дело извршили у саставу групе, него је било неопходно описати и остале елементе групе из члана 112. став 22. КЗ.

Како сходно изнетом, по оцени Врховног касационог суда чињенични опис дела дат у изреци правноснажне пресуде не садржи опис групе као квалификаторне околности и објективног законског обележја кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 2) КЗ, за које је окривљени АА, правноснажном пресудом оглашен кривим, то је овај суд нашао да је на штету окривљеног повређен закон из члана 439. тачка 1) ЗКП, јер дело из чињеничног описа изреке правноснажне пресуде није продужено кривично дело тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 2) у вези члана 61. КЗ, како се то основано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног.

Стога је Врховни касациони суд усвојио као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА и преиначио побијане правноснажне пресуде у односу на овог окривљеног, а по службеној дужности у смислу члана 489. став 2. ЗКП и у односу на окривљене ББ и ВВ, тако што је окривљене на основу члана 423. тачка 1) ЗКП, ослободио од оптужбе да су извршили продужено кривично дело тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 2) у вези члана 61. КЗ, налазећи да разлози због којих је донео одлуку у корист окривљеног АА постоје и у односу на окривљене ББ и ВВ, у погледу којих нису поднети захтеви за заштиту законитости.

При томе, Врховни касациони суд налази да се у описаним радњама окривљених стичу законска обележја продуженог кривичног дела крађа из члана 203. став 1. у вези члана 61. КЗ, међутим за то дело, имајући у виду време извршења – временски период од јануара месеца 2011. године до 19.10.2011. године и казну прописану за то кривично дело – казна затвора до три године, у смислу одредби члана 103. и 104. КЗ, наступила је апсолутна застарелост кривичног гоњења пре правноснажног окончања кривичног поступка.

Врховни касациони суд је сходно одредби члана 265. став 1. ЗКП, одлучио да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда, а на основу члана 258. став 3. ЗКП, донео одлуку и оштећене упутио да имовинскоправни захтев могу остварити у парничном поступку.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Весна Веселиновић,с.р.

Председник већа – судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић